

מישפט

דודו דהרי -

מרצח להשיג

הנאשם שזוכה זה עתה מרצח - עצור עם אחיו בגלל עבירות פומים.

„איך דודו דהרי התדרדר, מי אישום ברצח הוא ירד לסחר בחי שיש? כך אמרו בצחוק אנשים בפרקליטות המכירים את עברו זה מרתק של התימני שחור-העין. דוד דהרי, תושב נתניה, נאשם לפי גני כשלוש שנים בכך שרצח את אלו ועדש כשרכב על סוסו בחג הפורים.

כאשר החל מישפטו של דהרי, שנאשם עם עוד שניים, ברח ה' נאשם ממעצרו וחיכה לתוצאות ה' מישפט. עד מהרה התברר כי למ' רות שלושת עדי-המדינה, לא היה סיפור הרצח אמין על השופטים, והם זיכו את שני הצעירים ש' נאשמו יחד עם דהרי, אך מכיוון

שדהרי ברח, נותר כתב-האישום נגדו בתוקף. כאשר הסגיר עצמו דהרי ל' מישפטה, קיווה שבגלל תוצאת ה' מישפט של שני חבריו, יסגור ה' יועץ המישפטי את התיק גם נג' חקירתה. וגילתה עדים חדשים, אשר סיפקו ראיות חדשות נגד דה' רי באותו רצח.

מלך הפשע. אולי בפעם ה' ראשונה בתולדות המדינה עמד אדם לדין על רצח שחבריו כבר זוכו ממנו. המישפטה נלחמה עד חורמה, הביאה תילי תילים של עדים וראיות, אך דהרי העמיד נגדה סוללה של עורכי-דין מה' מעולים במדינה - פרופסור דוד ליבאי ועורך-הדין אהרון בר-שחר. בכוחות משותפים הצליחו עורכי- הדין להציל את דהרי מחמת הספק גם במישפט החדש.

אולם לא עברו ימים רבים, וה' עיתונים הודיעו כי דהרי נעצר בחשד מכירת חשיש לשוטר מוס' וה', שאותו הכיר דהרי עוד בהיו' תו בכלא. היה זה מזור מאוד, כי מי שנחשב מלך הפשע בנתניה,

נאשם דהרי פעמיים רצח

אדם שהיתה נגדו אשמת רצח, יסתכן במכירת חשיש לשוטר בכ' מות מזערית. וביחוד כאשר דה' רי, בעל האינטליגנציה הגבוהה, ידע היטב שהוא נמצא על כוונת המישפטה, וכל מעשה שלו יגרו' תגובה.

אך הוא נעצר, והוגש כתב' אישום נגדו, נגד שני אחיו ונגד ערבי תושב נטר-אל-רוקא. התו' בעת, רחל שיבר, מאשימה אותם כי מכרו חשיש כמה וכמה פעמים לסוהר יואב ססס. רוב המכירות נעשו, לדיברי כתב-האישום, ב' בית אחיו של דודו. בינתיים יושב העציר בבית-הסוהר עד תום ההלי'

לוטפייה ושלושה מילדיה „כל הגברים - לתחנת החשמל“

זיר את לוטיפה לבית קרובה ב' יערה. אחיה מישפטי ידעו שהיא גרה בראשידיה, שניים מהם שירתו כ' לוחמי צה"ל עם יחידותיהם בשטח לבנון - האחד עם הצנחנים ש' פרצו לביירות, השני כנשש עם יחידתו שפרצה לראשידיה. למרות זאת, לא יכלו להגיע אליה בסע' רת הקרב.

אחיה השלישי, לוטפי וחאש, ה' משרת במישמר-הגבול, בא לקחת אותה מהפרדס ליד ראשידיה. הוא אינו מספר על פגישה מישפחתית נרגשת: „מה יש לומר? אנחנו רגילים לדברים כאלה, עבר עלינו הרבה.“

דאגה מקנת בלב כל בניהמיש' פחה: האם ישוחרר בעלה של לוטפייה מהשב, אחרי שנעצר ב' צור בטענה שהשתיק לאירגון פלסטיני? בראשידיה מכירים את לוטיפייה

כיום נגדו, ומצפה לברר אם מזלו עדיין עומד לו, ואם גם הפעם יזוכה מהאשמות נגדו.

כישופים בטלוויזיה

האשה והבנים חזרו בתשובה ואינם מתירים לבעל לצפות בטלוויזיה בשבת.

אחרי יותר מעשרים שנות ניר שואין ושני בנים משותפים, הת' חילה האשה להנהיג בבית מישטר דתי חמור. היא ושני הבנים, בגיל העשרה, חזרו בתשובה, והפכו חר' דים קנאים. בחודש מאי השנה, כשניסה הבעל לצפות בטלוויזיה ביום השישי בערב, סגרו הבנים את המכשיר והתגדו לכך שהאב יפתח אותו שנית. התפתחה תיג' רה, אשר במהלכה הוציאה האם אקדה המוחזק עלי-ידי הבעל ברש' יון, והחביאה אותו.

בהליך מהיר מיוחד הוציאה ה' שופט, יעקב ינון, צו-מניעה במע' מד צד אחד נגד הבעל, לבל ייכ' נס הביתה. התגירה שיכנעה אותו כי הבעל מסוכן למישפחה. אך כאשר הגיש האב תצהיר, ועורך- דינו, אברהם אורן, חקר את ה' אשה על דוכן-העדים, התבררו דב' רים מדהימים.

מעשיה כשפים. הסתבר כי האשה מאמינה שבעלה עושה בה כשפים, וכי הוא מעביר אותם ב'

בעלה הוא פלסטיני מראשידיה,

העצור בידי צה"ל. היא בדוויח

ואחיה משרתים בצה"ל בלבנון.

היא אומרת:

„אלך אחריו!“

חור. אחיו סיפרו לה ששוטרים עצרו אותו. „אם הבעל שלי היה פעיל ב' אירגון, הוא לא היה הולך לשם.“ אומרת לוטפייה, כדי לחזק את תביעתה מצה"ל לשחרר אותו. לוטפייה חזרה עם חמשת ילדיה לפרדס ליד ראשידיה, שם סיפרה לה ידידתה שבקול ישראל שידרו הודעה שבני-מישפחה מישפחה יצאו לחפש אותה.

„עבר עוד יום, שני הילדים ה' קטנים היו חולים.“ מספרת לוט' פייה, „ופחדתי שהם ימותו. ביום החמישי בא אחי ולקח אותנו משם ליערה.“

חסרי-בית בפרדס. התינו' קת בת החודשיים אושפזה מייד בבית-החולים הכרמל בחיפה, ב' מצב של חתיבשות. כעבור יומיים בישרו הרופאים לאם שלא נשק' פת סכנה לחייה. עכשיו יושבת לוטפייה לבטח ב' בית קרובי מישפחה ביערה שב' גליל, אך אינה יכולה להסתיר את ריגשות געגועיה לביתה בראשי- דייה וידידיה בפרדס. שנותרו חס' ריביבת. היא דואגת לשלומם ואינה יודעת מה עלה בגורלם. היא היתה רוצה ללכת אליהם, אבל פוחדת. כאשר יחזור בעלה היא אינה י' דעת לאן תלך. היא מניחה שבע' לה ירצה לחזור למקום שבו גרה מישפחתו. „אני אלך אחריו לאן שהוא יחליט.“ היא אומרת. ג'ירה ריון

בשם עיידה - בערבית: החוזרת. אבל היא נולדה בישראל בשבט הבדווי ערבי-אליהבי, היושב ב' צפון הארץ. כשהיתה בת 14 הסי' תכסכה עם הוריה וחצתה את ה' גבול ללבנון. שוטרים שם מסרו אותה ליד דודה, אבראל-אסואד, שישב ליד נהר הליטאני. שם היא הכירה פלסטיני אחר, שביקש מ' ודדה את הרשות לשאת אותה ל' אשה. מאז גרה עיידה-לוטפייה ב' ראשידיה, יחד עם בני מישפחת בעלה, האסן מישאל.

מ'יים תחת חלבי-אם. על שעבר עליה בימי המלחמה הרא' שונים, סיפרה לוטפייה: „בוקר יום ראשון אמרו האנשים ברא' שיריה שהצבא הישראלי ייכנס לפה. הלכתי אל הבעל שלי לצור, שם הוא עבד כמוכרי-ריקות, ומשם הלכנו לבית אחיו, בצור.“

„באותו הזמן בא אוירון מעל צור, והוריד פיתקאות שאמרו ל' כולם ללכת לחוף הים.“ סיפרה בתהרגשות. הם מיהרו לעזוב את הבית ולא לקחו איתם אוכל. „יומיים בחוף-הים לא היה לי אוכל לתת לילדים, וגם לא היה לי חלב מהשד, כדי להניק את ה' התינוקת בת החודשיים, לכן נתתי לה לשות מים מהים. „אחרי יומיים אמרו לנו לחזור לבתים, וביום רביעי קראו לכל הגברים ללכת לתחנת-החשמל.“ כל אחי בעלה חזרו משם עם רש' יונת מעבר בידיהם רק בעלה לא

טלוויזיה. האשה, שהיתה מאושפוט בבית-החולים לחולי-נפש שלוותה כמה פעמים, הוזה בלילות, מתער' ררת בצעקות ומאשימה את בעלה בכישופים.

כאשר נשאלה עלי-ידי עורך-דין אורן אם במשך הימים שבהה היה הבעל מנוע מלהיכנס לביתה נפסקו הכישופים, הסבירה האשה שלבעל היה מפתח, והוא שלח את הכישור פים דרך הסדקים בריצפה. השופט ינון השתכנע כי לא כל האשם היה בבעל, וביטל את צו המניעה. לבעל הותר לחזור לביתו, והאקדה המסוכן הוצא מידי המיש' פחה המכושפת.

תיירות

לוטוס לקורפו

ולחסוך בחשמל

המרחק בין חוברת הפירסום ובין המציאות, הוא כמו המרחק בין תל-אביב זהאי היווני.

דומה כי מישרדי הנסיעות הת' חילו להתאושש מעט. יותר ויותר ישראלים שוב החלו נוסעים לבלות את חופשותיהם בחו"ל.

אחד מעדי-התיירות, שאליהם יוצאים הישראלים לחופשה, הוא האי היווני קורפו. חברות-הנסיעות מארגנות טיסות-שכר לאי מקסים זה. במחיר הכרטיס כלולות הטי' סות, השהייה בבית-המלון, שתי ארוחות ביום ומדריך צמוד.

חברת-נופש פלוס המזינה עיתור נאים כדי לסקר את הבילת החופ' שה היא מציעה.

כתבת, „העולם הזה“ יצ' אה לדרך, והיא מספרת: מלון אלכסנדר בקורפו הוא מלון המסוג כבעל דרגה ראשו' גה. אך כאשר מגיעים למלון, מס' חבר כי הוא שונה לגמרי ממה שחושבים. החוברת הממליצה עליו מראה מלון מפואר, בעל אולמות מבוא גדולים וחדרים מפוארים. במציאות, אלכסנדר הוא מלון ב' נוני ומסה.

המלון מספק לאורחיו מים חמים רק פעמיים ביום, בשעות-הבוקר המוקדמות ובשעות-הערב המאוחרות. חיש קל נוכחים האורחים לדעת, כי עליהם לתכנן את סדרי היום בהתאם לסדרי המים החמים של בית-המלון. יש לקום בשעות שבהן יש מים חמים, ולהישאר ב' בריכה או בים עד לאותן שעות ערב, שבהן אפשר להתקלח.

בעיה נוספת היא עם האוכל. המלון מספק תפריט אחד בלבד ב' כל ארוחה, בלי כל אפשרות בחי' רה. לא ניתנה אפשרות לבחור בין ארוחת-צהריים וארוחת-ערב. הארוחה שסופקה היתה בערב בל' בד, כך אם רוצה האורח לאכול בלחת המיסעדות היווניות המצויי' נות, המפורות באי המרהיב ביופ' יו, עליו לוותר על ארוחת-הערב בלון. לכן, תחת שתי ארוחות ביום, כמובטח בחבילת-התיור, הוא מקבל רק ארוחה אחת.

המזון בחדרים לא פועל, וה' מלון טוען כי הממשלה הורתה לו לחסוך בחשמל.

חדר האמבטיה אינו מאוורר וה' אינטסלציה בו חשופה. תיירים ישראלים אחרים, ש' התגוררו במלונות אסטרי, פאלאט, הילטון וצ'אנדריס, היו מרוצים ביותר מבתי-המלון שבהם שוכנו. האי עצמו מספק לאורחיו אפשרות יות-בילוי רבות. סברנות מקסימת ביופיין פנורות לאורך הרחובות הצרים בעירה, ומשקיפות אל ה' ים. מועדוני-לילה עם תיזמורות ביוזיק וזמרים יונוניים, גופים עוצ' רייג'שימה, מהיפים בעולם, ומפי' רצונים קטנים ומבדרים. תושבי קורפו אינם אוהדים את ישראל, בכמה סברנות החמיצו פנים כאשר גילו כי האורחים הם ישראלים, וכל זה היה עוד לפני ההרפתקה בלבנון.